

Рекомендації для батьків: “Як уникнути агресивної поведінки дитини”

Іноді батьки не задумуються чому дитина демонструє агресивні реакції, не знають причину цього прояву і завжди карають за цей вчинок.

Погана поведінка дитини - привід для роздумів. Будь-який прояв дитячої агресії - це знак, сигнал внутрішнього дискомфорту.

Як не сумно в цьому зізнаватися, але часто агресивну поведінку дітей провокують самі дорослі. Якщо в сім'ї, де виховується дитина, прийнято виражати свої емоції саме агресивними методами, то дитина дуже швидко зможе перейняти такий стиль поведінки.

Основними причинами прояву дитячої агресії є:

- прагнення привернути до себе увагу однолітків;
- прагнення отримати бажаний результат;
- прагнення бути головним;
- самозахист і помста;
- бажання ущемити гідність іншої з метою підкреслення своєї переваги.

Розрізняють 2 види агресії:

ПРЯМА	НЕПРЯМА
спрямована точно на об'єкт, який викликає роздратування, вона виявляється у вигляді погроз, хамства і застосування сили.	зазвичай спрямована на доступні об'єкти, на які безпечно випліскувати емоції.

Подолання агресивної поведінки дитини — складний процес, адже йдеться про перебудову ставлень особистості та звичних

способів реагування. Тільки вивчення дитини та її оточення дає змогу вибудувати цілеспрямовану роботу з нею. Вона не може бути успішною без залучення до цього сім'ї.

Вихідною позицією у подоланні проявів дитячої агресії є визнання того, що вона в переважній більшості випадків виявляється тоді, коли дитина з останніх сил обороняється, домагаючись таким чином задоволення своїх потреб.

Провідна ідея у подоланні дитячої агресії: не можна відповідати агресією на агресію.

Тому педагогічно невиправданою є поширена настанова батьків скривдженому: «Іди і дай здачі». Ще неприпустимо, коли батьки і педагоги займають щодо дитини, яка демонструє неприємні зразки поведінки, ворожу позицію в цілому. Набагато конструктивнішим буде безумовний осуд агресивного спалаху, але без негативної оцінки дитини як особистості та обов'язкова підтримка позитивного в її поведінці.

Що стосується реакції на агресію, то варто пам'ятати декілька простих правил.

- Моментальне і жорстке покарання за бійку або лайку не дасть потрібного ефекту.
- Профілактика агресії – це поступове і планомірне формування довірливих відносин, теплих і щирих.

Тому батькам варто проводити роботу щодо уникнення агресивної поведінки у чотирьох напрямках:

1. Навчити дітей соціально прийнятих способів вираження гніву. Ця техніка особливо корисна для роботи з несміливими, не

впевненими в собі дітьми, але її не можна рекомендувати для тих, хто працює з дітьми холеричного типу активності.

2. Навчати дітей прийомів саморегуляції, вмінні володіти собою за різних ситуацій, для них корисними будуть будь-які релаксаційні та психогімнастичні вправи, зважаючи на м'язову напругу й зажими в ділянці кисті рук і обличчя.

3. Для виходу з конфліктних ситуацій агресивних дітей необхідно навчати різних комунікативних умінь: вітання і прощання, звертання, прохання про підтримку, послугу, допомогу, надання допомоги, вдячності, відмови.

4. Обговорюючи агресивні вчинки, необхідно запитувати, що відчуває дитина, як і коли вона співпереживає та співчуває іншим, як реально може допомогти ровесникові. Аналізуючи поведінку казкових персонажів, через довірливу розмову в колі дітей, через сюжетно-рольові ігри, дорослий має змогу формувати довіру до людей.

Оскільки дитяча агресивність часто пов'язана з непередбачуваними емоційними реакціями і руйнівними наслідками, засвоєння неадекватних соціально прийнятих способів попередження агресії стає першочерговою необхідністю. Будьте уважні до своєї дитини!